

21.marts 2008 Fra:

<http://junikredsen.wordpress.com/2008/03/07/mere-end-tusind-ord/>

Junikredsen

Research - Formidling - Opinion

« [Topterrorist aflivet m.m.](#)
[FARC på hælene](#) »

... mere end tusind ord

Skrevet af Junikredsen på 7 marts, 2008

Ovenstående billede kan ses flere steder på internettet (se f.eks. [her](#)). Det forestiller en gruppe tilhængere af Ungdomshuset og er formentligt taget på Rådhuspladsen i København før rydningen forrige år af den misligholdte ejendom. Blandt de maskerede bøller ser man til venstre i billedet en euforisk skralende, langhåret gavflab.

Kritiske Psykologer/Regnbuen

Manden på billedet er den 54-årige Carl-Erik "Kalle" Birck-Madsen, der efter lang tid på Nørrebro i dag har adresse i Københavns Nordvestkvarter. I begyndelsen af 1980'erne stiftede han på Københavns Universitet Kritiske Psykologer, den måske første erklæret autonome gruppe i Danmark. Birck-Madsens og Kritiske Psykologers forbillede var gruppen Sozialistische

Patientenkollektiv (SPK), der som del af et venstreorienteret terrornetværk hærgede i 1970ernes Vesttyskland.

Under dæknavnet Regnbuen indrettede Birck-Madsens gruppe sig i 1985 i Studenterhuset, der hører til Københavns Universitet. Et par år senere blev "Kalle" Birck-Madsen færdig som cand.psyk. og dermed den første akademiker i sin familie. Han var nu formelt udskrevet fra Københavns Universitet, men forblev med sin gruppe i Studenterhuset, hvor man med mere eller mindre håndfaste metoder havde sat sig på magten.

Voldsberedt Netværk

Ved begyndelsen af 1990erne var Studenterhuset ikke blot på det nærmeste blevet Birck-Madsens private residens, men var tillige blevet en vigtig lokalitet for den yderste venstrefløj. Da en række kommunistiske grupperinger i efteråret 1992 i hemmelighed oprettede Antiracistisk Netværk, fik den nye militante organisation således sekretariat i Studenterhuset, hvor det diskret blev drevet i ly af Studerende Mod Racisme. En gruppe, der blev ledet af Birck-Madsens lejlighedsvis elskerinde, Anne Jønsson, samt af hans trofast løjtnant, Jesper Tietgen Lund.

Jesper Lund og Anne Jønsson deltog samtidig i voldelige aktioner begået af Den Røde Bande; en voldsautonom gruppe, der efter eget udsagn tilstræbte at blive en terrororganisation efter tysk forbillede. Sammen med østrigeren [Christian Peter Vincente Zwettler](#), lederen af Den Røde Bande, kastede især Jesper Lund sig ud i opbygningen af Antifascistisk Aktion (AFA), Antiracistisk Netværks tæskehold og vagtværn. Andre centrale skikkelser bag AFA var Balder Bergman Johansen fra Strictly Underground på Christiania, unge Pelle Dragsted fra Børnemagt (ligeledes Christiania), Andrian Frank fra Demos Dokumentationsgruppe samt BZ-bøllen Martin "Kat" Lindblom fra Fællesinitiativet Mod Racisme.

Udover Foreningen Demos og BZ-Brigaden omfattede Fællesinitiativet Mod Racisme også den lille militante gruppe Internationale Socialister, der aktivt bakkede op om Blekingegadebanden. Medlemmer af Internationale Socialister var samtidig aktive i Studenterhuset, hvor man især involverede sig i Studerende Mod Racisme, frontorganisationen for det hemmelige Antiracistisk Netværk. Samtidig oprettede en lille gruppe venstrerabiater jurastuderende Retsgruppen, der fra Studenterhuset skulle yde bistand til bl.a. anholdte voldsautonome. Da også medlemmer af den tyrkiske terrorgruppe PKK i denne periode begyndte at frekventere Studenterhuset, begyndte Politiets Efterretningstjeneste at få interesse for husets aktiviteter. Interessen blev sikkert ikke mindre, da medlemmer af Den Røde Bande i august 1992 blev anholdt for en række væbnede røverier.

Våbengny

I oktober 1993 besluttede Københavns Politi at ransage Studenterhuset. Ransagningen skete angiveligt efter et tip om, at huset rummede et hemmeligt våbenlager. Udover propagandamateriale fra inden- og udenlandske militante venstrefløjsorganisationer fandt politiet ganske rigtigt et arsenal af svære knipler samt et særdeles interessant mødereferat.

Af referatet, dateret 1. juni 1993, fremgik det, at Studerende Mod Racisme på et kommende møde ville *'redegøre for sikkerhedsforanstaltningerne i forbindelse med såvel kommende som allerede afholdte arrangementer. Der vil undervejs i mødet blive demonstreret både slag- stik og kastevåben, samt blive affyret skarpe skud med storkalibrede automatvåben.'*

Da offentligheden i forbindelse med ransagningen fik kendskab til indholdet af mødereferatet, hævdede "Kalle" Birck-Madsen, at der blot havde været tale om en morsomhed. Ikke desto mindre var det belastende afsnit efterfølgende blevet slettet fra det officielle mødereferat. Senere har et tidligere medlem af Regnbuen vedgået at have overhørt en samtale mellem "Kalle" Birck-Madsen og Anne Jønsson, hvorunder Birck-Madsen indrømmede, at han under politiets ransagning af Studenterhuset havde skyndt sig hjem til sin lejlighed i Bragesgade på Nørrebro for at bortskaffe gruppens pistol.

København Universitets lukkede for en kortere periode Studenterhuset og Kritiske Psykologer/Regnbuen og Studerende Mod Racisme blev smidt på porten. Det samme skete for "Kalle" Birck-Madsen og Anne Jønsson, der for åben TV havde vedgået sig arsenalet af hemmelige våben. Jesper Lund (t.v.) stod samtidigt frem og indrømmede velvilligt til pressen, at han godt kunne finde på at bruge våben i sin kamp mod samfundet. Efterfølgende blev "Kalle" Birck-Madsen idømt bødestraf for brud på våbenloven. "En skuffende dom", kaldte Birck-Madsen landsrettens afgørelse.

Tvangstanker

Især "Kalle" Birck-Madsen tog mildest talt ikke udsmidningen fra Studenterhuset pænt. Han nægtede ikke blot at tilbagelevere et sæt lånte nøgler til ejendommen, men planlagde, og opgav på sin advokats opfordring, i de følgende år en række injuriersager, politianmeldte forgæves såvel universitetet som navngivne medarbejdere og tabte en sag i Pressenævnet mod Ekstra Bladet.

Ifølge Birck-Madsen var hele sagen et "højre-radikalt plot" mellem Københavns Universitet, Politiets Efterretningstjeneste, Ekstra Bladet, Forsvarets Efterretningstjeneste, danske nazister samt "en sort-okkult gruppe". Birck-Madsens konspirationsteorier blev støttet af vennerne i Foreningen Demos, der bl.a. hængte en navngiven medarbejder ved Ekstra Bladet ud som medlem af det danske nazistparti DNSB. En påstand, man dog senere blev nødt til at trække i sig igen.

Studenterhus-sagen blev iøvrigt en fjer i hatten for Foreningen Demos. Med udsmidningen af Studerende Mod Racisme mistede Antiracistisk Netværk sit hemmelige sekretariat i Studenterhuset. Det rykkede efterfølgende ind i Demos' lokaler i kælderens til Elmegade 27, Nørrebro, hvor netværket siden 1995 har haft officiel adresse.

Solidaritetshuset

Siden udsmidningen fra Studenterhuset har man ikke hørt noget videre til Studerende Mod Racisme. Kritiske Psykologer/Regnbuen blev i første omgang drevet videre fra Birck-Madsens lejlighed på Nørrebro samt fra et kollektiv i Gentofte, hvor Anne Jønsson efter alt at dømmes droppede sekt-lederen til fordel for hans højre hånd, Jesper Lund. Senere fik Regnbuen adresse hos Socialistisk Arbejderparti (en del af Enhedslisten), Nørre Allé 11, Nørrebro, inden man i sommeren 1994 flyttede ind i Solidaritetshuset, Griffenfeldsgade 41, ligeledes Nørrebro.

Solidaritetshuset ejes i fællesskab af bl.a. Tillidsmandsringen, en gruppe venstreekstreme fagforeningsfolk fra Lager & Handel i København, og trykkeriet Røde Hane, der drives af det højtstående Enhedsliste-medlem Michael Schølardt. I midten af 1990'erne var huset tillige hovedkvarter for den voldsautonome gruppe Rebel.

Nørrebro 1999: "Kalle" Birck-Madsen (yderst t.v.) udveksler blikke med eks-kæresten Anne Jønsson. I midten hans daværende kæreste Lone Vendelhaven. Den lyse hårtop bag hende tilhører Martin Lindblom, leder af tæskeholdet Antifascistisk Aktion.

Trofaste medlemmer af Regnbuen som Jesper Lund og Birgitte Ernst flyttede med Birck-Madsen til de nye omgivelser. Anne Jønsson gled tilsyneladende ud af billedet indtil hun et par års senere dukkede op sammen med Jesper Lund som leder af det militante Folkets Park Initiativ. I mellemtiden underskrev Jesper Lund sig offentligt som "tvangsaktiveret bistandsklient", mens Birck-Madsen sammen med bl.a. Lars Ploug, der i dag er tilknyttet Monsun, forsøgte at stifte en ny gruppe. Jesper Lund, Anne Jønsson og Lars Ploug bor i dag sammen i en mindre andelsforening på Nørrebro, der også huser andre venstreekstreme.

Voldelig konflikt

I Solidaritetshuset kom "Kalle" Birck-Madsen og Regnbuen tidligt på voldelig kollisionskurs med Rebel, angiveligt fordi Birck-Madsen forsøgte at overtage Rebels rummelige lokale på anden sal. Håndlangere for Birck-Madsen, såsom den ekstremt voldelige René H. og en vis "Ådvardt", kom ved flere lejligheder i slagsmål med Rebel-medlemmer. Under trusler om korporlig udsmidning af Tillidsmandsringens mere robuste medlemmer rykkede Birck-Madsen og en gruppe unge BZere i 1996 ind på fjerde sal i baghuset i Nørrebrogade nr. 56, hvor Birck-Madsen stiftede Gaderummet.

Gaderummet på Nørrebrogade

Gaderummet på Nørrebrogade blev opholds- og sovested for den yderste venstrefløjs allernederste lag af voldsberedte aktivister, nemlig psykisk syge, ungdomskriminelle og forhutlede hjemløse. Vold og stofmisbrug var en etableret del af hverdagen i Gaderummet, hvis klienter optrådte så utilregneligt, at de i perioder endog blev forbudt adgang til Ungdomshuset på den nærliggende Jagtvej. Samtidig blev klientellet rekrutteret som gadekrigere og demonstrationsfyld når f.eks. Antiracistisk Netværk skulle på gaden, ligesom stedet fungerede som base for besøgende udenlandske autonome.

Gaderummet blev delvis finansieret af Københavns Kommune, som "Kalle" Birck-Madsen til stadighed lå i strid med. Der blev iværksat flere undersøgelser mod Gaderummets drift og Birck-Madsen modtog flere påbud om en ansvarlig ledelse af stedet. I 2001 opsagde udlejer aftalen med

Gaderummet og året efter afviste Socialministeriet at give yderligere støtte til stedet, bl.a. fordi Birck-Madsen vedvarende lod sit klientel overnatte trods et klart forbud fra brandmyndighederne.

“Kalle” Birck-Madsen slæbte (forgæves) udlejereren i Boligretten, men i 2002 blev en ung mand livsfarligt kvæstet under en brand i Gaderummet. Ilden opstod på ejendommens femte sal, som Birck-Madsen ulovligt brugte som sovesal for 20-25 unge, der måtte reddes ud af politi og brandfolk. Gaderummet stod nu foran lukning, men Københavns Kommune trådte til med en ekstrabevilling, bl.a. på betingelse af, at Birck-Madsen selv fandt nye lokaler, denne gang godkendt af brandmyndighederne.

Gaderummet i Rådmandsgade

Efter i et par år at have levet af københavnske skatte kroner lykkedes det i 2004 “Kalle” Birck-Madsen at få Socialministeriet til at finansiere af en ombygning af ejendommen Rådmandsgade nr. 60, Nørrebro, hvor Gaderummet i maj 2005 flyttede ind. Som led i driftsaftalen med de offentlige myndigheder indgik Birck-Madsen aftale om, at Gaderummet blev omdannet til en selvejende institution med “juridisk holdbar bestyrelse”, ligesom Gaderummet nu blev underlagt de offentlige tilsynsmyndigheder.

Nepotisme

Med den nye struktur var Gaderummet formelt ikke længere “Kalle” Birck-Madsens private foretagende. Han var nu ansat af den selvejende institution Gaderummet - i praksis dennes bestyrelse - som daglig leder af stedet. Alligevel kunne bestyrelsesformanden, Ole Henriksen, i et brev i januar 2007 konstatere, at 49% af Gaderummets lønudgifter gik til Birck-Madsen og hans “familie og venner”. Af disse kan bl.a. nævnes Birck-Madsens “sengekammerat” Alina Dzakowska, hans tidligere elskerinde Anne Jønsson (der i dag også kalder sig Svoldgård), den unge Ditte Brandtrup (datter af en tidligere elskerinde), samt Fatima Lindegaard Petersen og Maya Thisted.

Misbrug

Udover Birck-Madsens nepotisme påpegede bestyrelsesformanden bl.a., at Gaderummets hverdag reelt styres af medlemmer af Regnbuen. Bestyrelsesformanden, der havde sin daglige gang i Gaderummet, kunne også oplyse, at Birck-Madsen ved mindst én lejlighed har tilberedt narkotiske svampe, som unge klienter senere indtog. Det synes iøvrigt at være velkendt, at “Kalle” Birck-Madsen er mangeårig hash-misbruger. Han er stærk modstander af psykofarmaka og skal i stedet råde Gaderummets sindslidende til “selvmedicinering”.

Magtkamp & hetz

I sit brev til Gaderummets bestyrelse foreslog formanden, at man bl.a. fik fastlagt en ansættelsesprocedure så “venner og familie ikke blev tilgodeses”. Maya Thisted, medarbejderrepræsentant i bestyrelsen, udleverede brevet til Birck-Madsen, der hastigt fik samlet loyale medlemmer af Gaderummets tidligere foreningsbestyrelse, bl.a. Maya Thisted, og fyrede fondsbestyrelsen. Han allierede sig med BZ-advokaten Knud Foldschack og begyndte at forberede et juridisk slagsmål om hvilken bestyrelse der var Gaderummets lovlige myndighed. Samtidig førte Birck-Madsens trofaste kvinder sig frem på venstreekstremer hjemmesider med grove personangreb mod fondsbestyrelsens formand, ligesom de politianmeldte et bestyrelsesmedlem for “tillidsbrud”.

Truende skyer

Sideløbende med denne konflikt fik Carl-Erik “Kalle” Birck-Madsen rodet sig ud i nye og mere alvorlige problemer. I november 2006 blev han af tilsynsmyndighederne pålagt at rette op på en

række kritisable forhold i Gaderummet. Bl.a. skulle stedets omfattende hash-misbrug til livs, ligesom personalet fremover “sætter sig ind i og arbejder efter Sundhedsstyrelsens vejledning om medicinadministration.”

“Kalle” Birck-Madsen omgivet af sengekammeraten Alina Djakowska (t.h.) og den trofaste Anne Jønsson.

Birck-Madsen forstod efter alt at dømme ikke sagens alvor og kaldte i sit svar tilsynets rapport for et “udkast”, som han fandt “uanvendelig”. Knud Foldschack måtte derfor på et møde med Københavns Kommune forklare Birck-Madsen, at han “måtte svare, enten at påbuddene var forkerte, eller at man selvfølgelig ville efterkomme påbuddene”. Senere modtog kommunen et brev fra Foldschack hvor han på vegne af Birck-Madsen lovede at rette op på tingene. Men Foldschack blev hurtigt underløbet af sin klient, der i et brev til kommunen knapt en måned senere igen kaldte tilsynsrapporten for “et udkast”, og beskyldte tilsynet for “uvederhæftig sagsbehandling” fordi rapporten ikke kunne “diskuteres”.

Samarbejdsproblemer

Samtidig beskyldte man Hvidovre Hospital for “psykiatrisk rænkespil”, ligesom Alina Djakowska og Maya Thisted, Birck-Madsen loyale kvinder, i et brev til kommunen beskyldte en navngiven psykiater fra Hvidovre Hospital for at arbejde “på bestilling”. Baggrunden for Regnbuens udfald mod Hvidovre Hospital var en henvendelse til Københavns Kommune fra hospitalets psykiatriske afdeling. Heri oplyste hospitalet, at man på grund af samarbejdsproblemer med Birck-Madsen trak sig fra samarbejdet med Gaderummet om psykiatrisk bistand. Kritikken af Birck-Madsen blev støttet af Opus, et prisbelønnet projekt, hvor teams af sygeplejesker, psykologer og socialrådgivere driver opsøgende arbejde blandt psykotiske unge. “Opus reklamerer her for sig selv på bekostning af Gaderummet”, vrængede Birck-Madsen tilbage og beskyldte lederen af Opus for at være “på medicinalindustriens løningsliste”.

Birck-Madsen fyres

I maj 2007 trak Københavns Kommune, ved et enigt Socialudvalg med socialborgmester Mikke

Warming, Enhedslisten, i spidsen, omsider sin godkendelse af Gaderummet tilbage. I begrundelse hed det bla.:

“Der kan konstateres, at Gaderummet ikke har efterlevet de 6 påbud, som er indeholdt i forvaltningens tilsynsrapport. Gaderummet har endvidere i et brev af 18. april 2007 til Socialforvaltningen som svar på Hvidovre Hospitals henvendelse om samarbejdsproblemer, rettet angreb mod overlæge Henrik Rindom. Dette bestyrker forvaltningen i, at Gaderummet med den nuværende ledelse ikke vil være i stand til at etablere et godt samarbejde med behandlingspsykiatrien. Herudover skal der peges på de opståede kaotiske ledelsesmæssige forhold i Gaderummet, hvor Gaderummets leder reelt har tiltaget sig en enerådende magt, og hvor bestyrelsen for fonden Gaderummet er sat ud af spillet. I betragtning af, at Gaderummet har kontakt til en gruppe af skrøbelige unge, hvoraf mange har psykiske problemer, er det efter forvaltningens vurdering ikke forsvarligt, hvad der i dag foregår i Gaderummet.”

Dermed mistede “Kalle” Birck-Madsen også Gaderummets økonomiske støtte fra staten, der netop var betinget af kommunens godkendelse. Samtidig blev Birck-Madsen opsagt som leder af Gaderummet, ligesom hans skare af trofaste disciple blev fyret. Udover førnævnte Fatima Lindegaard Petersen, Maya Thisted, Anne (Svoldgård) Jønsson, Alina Djakowska og Ditte Brandrup drejer det sig om Pia Strøh, Anne Marie Janus Jensen, Sten Jørgensen og Marie Lottrup Poulsen.

Af andre aktivister omkring Gaderummet kan nævnes Henrik Risdorf, Tina Rathje, Ditte Krogh, Brian Hansen samt den tidligere straffede Thorbjørn Boldsen.

Besat

Siden da har Birck-Madsen, hans personale og 20-25 af hans klienter “besat” Gaderummet, hvorfra man har iværksat en heftig pressekampagne mod kommunen, truet den med sagsanlæg samt klaget til Ombudsmanden og Socialministeren. I skrivende stund har Københavns Kommune bedt Fogedretten sætte Carl-Erik “Kalle” Birck-Madsen og hans klike på gaden. Udover Knud Foldschack har han allieret sig med kendte venstrefløjsadvokater såsom Bjarke Madsen og Hanne Reumert og man vil formentlig forsøge sig med samme strategi som man anvendte omkring Ungdomshuset; at få fogedretten til at udsætte sin afgørelse indtil en længerevarende retssag har fastslået, at kommunen faktisk kan smide Regnbuen ud fra Gaderummet. I mellemtiden vil man sikkert forsøge at ophidse venstrefløjens gadekrigere til militant “forsvar” af Gaderummet og på den led presse Ritt Bjerregaard til igen at give efter for brand i gaden.

BZ-psykologen Carl-Erik Birck-Madsen kalder efter sin firing samfundet "barbarisk" og "bestialsk" og spår dets snarlige undergang.

Udgang?

Både "Kalle" Birck-Madsen og Anne Jønsson har mange personlige kontakter i det venstreekstre miljø omkring eksempelvis Monsun, Foreningen Demos, Antifascistisk Aktion og Folkets Park Initiativet. Birck-Madsen støttes ihærdigt af Dagbladet Arbejderen, organet for erklærede kommunister, men endnu har ingen venstrefløjsorganisation udsendt sympatierklæringer eller på anden måde udtrykt støtte til Birck-Madsens "sag". Baggrunden herfor er formentlig, at Enhedslistens Mikkel Warming står bag (og indtil videre fast) på beslutningen om at stritte Birck-Madsen ud. En enkelt ekstremist - gammelkommunisten Poul Møller fra Flygtninge Under Jorden - har krævet Warmings afgang, men efter striden om islamisten Asmaa Abdol-Hamid ønsker flertallet på den yderste venstrefløj sikkert ikke endnu en intern strid.

På den anden side optræder ungmuslimer og autonome så voldsberedte i denne tid, at det ikke kan udelukkes, at Birck-Madsen gennem en åben voldsstrategi kan få sat så meget brand i gaden på Nørrebro, at han selv uden formel støtte fra den øvrige venstrefløj får presset venstrefløjsflertallet på Københavns Rådhus til at opgive ævred.

Dog har Gaderummet ikke nogen nævneværdig symbolsk eller praktisk betydning for hverken muslimer eller marxister, ligesom persondyrkelsen af Birck-Madsen i Gaderummet mildest talt ikke kan udstrækkes til det omkringliggende miljø. Den i øjeblikket mest sandsynlige udgang på Carl-Erik "Kalle" Birck-Madsens seneste konflikt er derfor, at han taber Gaderummet - ligesom han tidligere tabte Studenterhuset og Solidaritetshuset.

Dette indlæg var tilføjet den. 7 marts, 2008 at 11:33 am og er gemt under [Artikler](#). Mærket: [Anne Jønsson](#), [Antifascistisk Aktion](#), [Antiracistisk Netværk](#), [Christian Zwettler](#), [Demos](#), [Gaderummet](#),

[Jesper Lund](#), [Kalle Birck-Madsen](#), [Kristiske Psykologer](#), [Martin Lindblom](#), [Regnbuen](#). Du kan følge alle svar til dette indlæg via [RSS 2.0](#) feed. Du kan [Efterlad et svar](#), eller [trackback](#) fra din egen side.

4 svar til "... mere end tusind ord"

1. [Anna Lyttiger](#) Siger:
[7 marts, 2008 at 11:47 am](#)

I får lige et link. Meget interessant blog!

2. [Kalle](#) Siger:
[12 marts, 2008 at 9:30 pm](#)

Typisk at der ikke står frem med navn. Men så afsløres plottet måske! Men det ville pynte på artiklen, hvis den kan kaldes dette. Hvis man så også kunne stole på billedkonteksten, men det kan man ikke. Den er manipuleret af Junikredsen/forfatteren, og når den er det, hvorfor så stole på de andre faktuelle oplysninger – for de er vel også manipulerede.

Ja, det er de.

Mit ærinde er derfor ikke tekstens indhold, men dens struktur og funktion ift. undertegnede og Gaderummet.

Ens forholden-sig til noget, må nødvendigvis rette sig ind efter sin genstand, ellers går man skævt af sit produkt. Hvordan være et kærligt menneske, når man kommer med en revolver? Hvordan være troværdig, når man skjuler sin identitet? Hvordan være et elskeligt menneske, når man er fuld af had?

GADERUMMET ER ET FAGLIGT PROJEKT

Gaderummet – og tidligere rådgivningen Regnbuen – er ikke et politisk projekt, og det har aldrig været det. Det er et FAGLIGT PROJEKT, hvor de praktiske konsekvenser der kan drages, kan kaldes den politiske følgevirkning af ens videnskabelige resultater. Det ligger som en etisk og moralsk pligt, at kommer man i sin forskning på sporet af forhold, der almengjort kan løse problemer og forbedre mulighederne for at mennesker kan udvide og udvikle deres liv sammen, så må disse forhold fremmes gennem fællesskabshandlinger.

Gås den anden vej – fra det politiske til det faglige – fås en simpel tillem্পning af ens forudfattede synspunkter til den materielle virkelighed. Ens udtale, ens handlinger og ens praksis bliver til interessebestemt plædering for ens korrekte synspunkt overfor andres falske synspunkter.

Analyser fra et interessebestemt ståsted fører altid hen i et punkt, de forkerte andre og/eller den forkerte virkelighed, som aktøren gør krav på at ville dominere, for den andens egen skyld eller for den godmodige sarkasmes skyld. Tale herfra er båret af værduidtryk,

udtrykkende en eller anden følelsesaffekt, der fylder én så meget, at man mener at dét skal den anden høre for eller bøde for. Virkeligheden forsvinder, til fordel for en bestræbelse, hvor den anden skal subsummeres under én selv. Der er ikke længere plads til forskellighed og flere meninger. Det er totalitarisme, forklædt som borgerlig humanisme. Man bliver ikke klogere, men mere forknyt; og er der delsejre, kan de ikke nydes fuld ud med andre, for deres grundlag tåler ikke den fælles granskning. Derfor tales der i koder, når man finder man har sejret.

Teksten refererer til

”medlemskab - i mangel af bedre – af Dansk Folkeparti, selv om jeg vel nærmest har udviklet mig til at være liberalistisk-national-konservativ, da DF efter min mening er det eneste nuværende danske parti, som bevidst siger fra overfor den tiltagende salami-islamisering af Den vestlige Verden”.

Når sandhed gøres til interessebestemt handlen, forsvinder enhver etik, moral og medmenneskelighed. Formålet helliger midlet, målet står over metoderne.

I Gaderummets tilfælde, og for rådgivningen, har fokus altid været den ureducerede tilgang til virkeligheden, med interessen at komme på sporet af virkelighedens egne love. Og det er åbenbart lykkedes så godt, at man allerede få år efter rådgivningens fødsel har ønsket at få del i dens resultater, ikke ved at arbejde og gøre nytte, men blot kræve bestemmeret. Det ligner handlinger, som kendes fra virksomheder der bliver til “Guldæg”, og som så skal sælges for at score en hurtig profit. Der er dog den forskel i forhold til Gaderummet og rådgivningen, at her er der ikke noget at bestemme over, men kun arbejde at yde, fagligt og i et alment-menneskeligt perspektiv.

LAV SELV NOGET. LET RØVEN

Synspunktet i artiklen er af en sådan art, at det ikke kan arbejde. Der er kun over og under, herre og knægt, magt og afmagt som dimensioner i artiklen. Det udtrykker kun interesse i Gaderummet for skribentens egen skyld, hvor der skrives gennem en personliggjort tilgang til emnet. Som om det gør ens argumentere bedre – men det er de jo også indenfor en totalitær nationalisme. Men samtidig er artiklen blottet for enhver modsigelse, altså blottet for udviklingskræfter, og indeholder ikke andet end laterale logiske modsigelser, den sort-hvide tænkning. Det er pudsigt nok de to grundkarakteristika ved psykiske forstyrrelser, som artiklen er skrevet igennem.

Det må ikke være rart at være forfatteren – men han tør jo heller ikke vise sig. Der ligger her noget rigtigt generelt. Der er ikke meget i teksten, der ikke tidligere har stået i lignende artikler på Dansk Fronts hjemmeside, men også her anonymt, som flere andre steder på nettet og under dække af utallige alias.

Hvis man vil bestemme noget, så må man lave noget først. Ellers er der ikke noget at bestemme over. Hvis man vil være politisk, dvs. udtale sig om retning for omgang med praksis, så må man have undersøgt praksis. Ellers er det fremførelse af argumenter, der ikke har noget med sagen at gøre. Måske skulle forfatteren studere problemet om fjendebilleder lidt nærmere. Se til eksempel “Produktion og virkning af fjendebilleder” v Erich Wulff, og link:

http://gaderummet.dk/nyheder_html/Produktion%20og%20virkning%20af%20fjendebilleder%20v%20Erich%20Wulff.htm

Kritikere af mig, af Gaderummet og tidligere af rådgivningen skriver nu på 15.år den samme historie. Samme interessebestemte sandhed, samme indhold – som om verden ikke flytter sig. Andre artikler har andre retninger, se til eksempel Egon Clausen: Ildsjæle 1998 - og link:

<http://www.gaderummet.dk/a/1998%20Egon%20Clausen.%20Nordisk%20Bogproduktion.%20Ildsj%20E6le.%20Et%20forsvar%20for%20de%20frivillige%20hj%20E6lper%20og%20en%20kritik%20af%20Statens%20greb%20om%20folkeligheden.pdf>

Hvad med selv at lave noget – som I så selv kan bestemme over. Men det kræver selvfølgelig at man letter røven, og bliver mere end en kupon-udfylder. I vil hurtigt erfare at jeres syndebuktankegang kommer til kort bare I bliver 3 personer - hvilket er den mindste gruppedannelse – eller flere personer. Den mindste uenighed vil ikke kunne overvindes gennem udvikling, men kun gennem udelukkelse af det ene eller det anden synspunkt i striden, i sidste ende gennem udelukkelsen af den ene part i diskussionen. Men selv et parforhold vil køre ad helvede til, når fokus er det interessebestemte, den personliggjorte indfaldsvinkel og den laterale tænkning for samværet med den anden.

Interesseuenigheder ender altid i strid, hvis den ene part vil, og det samlede fællesskab for svagt. Samtidig må det også siges, at jo mere der tænkes sandhed ud fra det interessebestemte, det personliggjorde og den laterale sort-hvid-tænkning, jo mere decimeres ethvert fællesskab. Det går fra potentiale til goldhed, underkendende livet som en gave for det fælles og for den enkelte at bære.

Kalle

<http://www.gaderummet.dk>

3. *Junikredsen Siger:*
[18 marts, 2008 at 5:17 pm](#)

“Kalle” Birck-Madsen skriver bl.a., at “Gaderummet – og tidligere rådgivningen Regnbuen – er ikke et politisk projekt, og det har aldrig været det.”

Da Birck-Madsens gruppe kort før sin udsmidning fra Studenterhuset præsenterede sig for det øvrige autonome miljø, indledte man med følgende ord:

“Som nogen måske véd, er Regnbuen bl.a. en psykologisk rådgivningsgruppe, der arbejder gratis, anonymt og på revolutionært socialistisk grundlag.”

Om sit virke fremhævede Regnbuen tillige, at “en central prioritering er det autonome politiske miljø.”

At også Gaderummet regnes som en del af det autonome miljø, selv af iagttagere noget mere imødekommende end Junikredsen, kan man forvise sig om ved bl.a. at læse rapporten “Unge der går til yderligheder” fra Den Sociale Højskole.

4. *kalle Siger:*
[20 marts, 2008 at 9:55 pm](#)

Junikredsen fremfører nogle citater, hvor meningen vel er at fremvise, at min bestemmelse af rådgivningsarbejdet som et FAGLIGT UDVIKLINGSARBEJDE ikke holder overfor de historiske facts, som var og er gældende.

Det er ganske fint med citaterne, men hvad så? Hvad mere? De kan betyde hvad som helst. Så hvad er sammenhængen for citaterne, deres kontekst, og hvem fremfører dem - en dirigent, et medlem af rådgivningen på egne vegne, eller en repræsentant – og overfor hvilke andre og i forhold til hvad.

Begrebet ”revolution” er ikke i sig selv et godt eller forkert begreb, men afhænger af, om anvendelsen af det har med forhold i sagen at gøre eller ikke – ellers er begrebet irrelevant eller ideologisk for sammenhængen. Lige så er det muligt at tillempe en sag med et begreb, der ikke har med sagen at gøre, og dermed forvanske sagen. Historisk kaldes dette den ”gemene” fremgangsmåde, såfremt det gøres bevidst og til fremme af eget skjulte formål.

Uden yderligere præcisering af sammenhæng og kontekst, er det striden om kejserens skæg. Har han ét skæg eller har han ikke, dét afhænger af øjnene der ser! Jeg skal straks give eksempler, men først til konsekvenserne af en sådan fremgangsmåde:

DEN FORUDDEFINEREDE SANDHED

At gå frem uden den historiske tilknytning af citaterne til den konkrete praksis, der har givet anledning til dem, er at binde erkendelse til den ’identifikatoriske udpegning’ af genstanden. Erkendelse i denne forstand, er orienterende løbsk erkendelse, erkendelse af den ydre omgang med genstanden, og med genstanden som fraværende i begrebets form, og ikke erkendelse om, hvad der i sig selv og ud fra genstanden selv bevæger genstanden.

Der er langt herfra – det er allerede gået galt kan man sige - og frem til distinktionen fra Kant om overgangen mellem ”Das ding für uns” og ”Das Ding an sich”. Og hvormed erkendelse kan gøres til viden om genstanden, frem for at forblive hildet enhver viden om verden, der ikke passer ind i udtalerens grandiose selvskabte Gudevægt for bedømmelsen af andre i verden eller for verdens udtale af sig selv.

Den identifikatoriske fremgangsmåde er hverken erkendelsens første trin, eller det sidste. Det er snarere at skabe verden udenfor sig, samtidig med at man fralægger sig, at have gjort det. Den identifikatoriske fremgangsmåde er genkendelsens ønske om, gennem den absolutte sandhed, at stille verden i stå – og ”SE MIG”! Her lyder det: ”Knæl alle. Her kommer sandheden”. Forveksles psykens orienterende erkendelseform, med dens løbske udgave, dens stivnethed i formen den selv-identifikatoriske udpegning af nogen genstande frem for andre, vil udsagn om verden blive gjort til sand erkendelse om verden, såfremt og i ethvert tilfælde, at det lykkes én at identificere genstande hermed, trods at den ”sande viden” allerede var forudsat ved den første identifikatoriske udpegning af genstanden. Frem og tilbage er her lige langt, og en bevægelse på stedet, men i et ydre forhold i forhold til, hvad udsagnene om genstanden refererer til. Der bygges en verden op, man ikke selv vil være ved, trods at man er dens skaber i begrebets form, og så må denne jo tilhøre den anden: ”Du er min sandhed, dét at du eksisterer, og at jeg dig beskriver, dét er du”.

De fremførte citater – og de lignende andre som Junikredsen bygger sin første ”artikle” på – hænger bare i luften, udsigende hvad som helst, men uden en præcisering af status, relevans og gyldighedsområde i forhold til genstanden for omtalen, så vil citaterne bare være smukke eller grimme udsagn om noget egentligt ukendt i verden, alt afhængig af personen som læser dem, lige som et billede kan være afskyeligt for nogen, men den centrale kerne for andre, uden at det er klart, hvad det refererer til. Fordomme skabes og genskabes på denne dovne måde.

Skal debatten blive frugtbar, må Junikredsen formidle, hvor citaterne kommer fra, deres kontekst mm. Ellers er det tidsspilde som andet end identifikationstræning fra et blindt øje – og fra en anonym valgt instans. Kønt eller ej. Men ingen erkendemæssige fremskridt.

ET PAR EKSEMPLER PÅ IDENTIFIKATORISK ERKENDELSE

For et stykke tid siden fandt én ung en pose piller på gaden. De blev afleveret til mig, der kontaktede stedet, som havde udskrevet pillerne, og de fik dem så af mig. Stedet blev meget glad, og meget overrasket, for de var vant til, at fandt nogen af deres unge sådanne piller, så var der ikke store tanker om, at de ville aflevere dem tilbage til kilden. Stedet udtrykte stor glæde, dels for at få pillerne tilbage, dels over at sådan noget kunne ske – men det gør vel ikke mig eller rådgivningen til et ”aktivt hittegodskontor for politisk forsvundne piller”.

Hvad hvis vi havde reddet en kat fra at blive kørt over ude på gaden, bliver vi så lige pludselig til ”et dyrepensionat med politisk redningstjeneste” og intet væsentligt andet?

Nu til et lignende andet eksempel, jeg skal følge til ende.

EKSEMPEL. ”SKRID LILLE MIDE ELLER JEG SLÅR DIG IHJEL”.

Man hører et stykke fra sig, at der bliver råbt: ”Jeg slår dig ihjel din lille skide mide. Skrid til den losseplads du kommer fra, eller jeg nakker dig”.

1. Hvis man er lidt tyndhudet, og af andre lidt forude er blevet placeret i samme rum, og ikke kan se den talende, vil man sikkert tænke sit. ”Er det mig, der refereres til? Eller hvad fanden foregår der?”. Hvis man lader angsten tage over, kan man se sig selv flygte fra rummet, råbende at nogen vil slå én ihjel, for at nogen skal komme og tage over, frelse én.

2. Der kunne også være én person, der fra den anden side af vægen overhører udtalelserne. Uden at kunne se noget, og der samtidig er anden støj, kan det være sætninger formidlet af fjernsynet. Udtalelserne kan være filmreplikker! Men hvem siger det er fra et fjernsyn? Så hellere være på den sikre side, og sende bud efter politiet, så der gribes ind over for sådan en voldsbolle, inden der sker skade på andre.

3. Tilfældigvis er rummet, hvorfra der råbes – ”Jeg slår dig ihjel din lille skide mide. Skrid til den losseplads du kommer fra, eller jeg nakker dig” – et rum, der aflyttes af Politiets Efterretnings Tjeneste. Og hvis PET lige har set en agent gå ind i bygningen, som rummet ligger i, så kan man forledes til at tænke, at nu er agenten sgu opdaget, og så der må rykkes ind med det samme af specialstyrkerne.

**

Det hele kan siges så kort, at det sete afhænger af øjnene, der ser. Der er mange sandheder her, hver sin. Men det er skolastiske sandheder, ikke praktiske sandheder, der hjælper de enkelte, eller de involverede til at håndtere verden i et udvidet og udvikleligt perspektiv. Hvis man vil nøjes med den blotte identifikatoriske tilgang til verden, kan man kun udtale sig om, om det man fremfører, er identisk med ens forudtale eller ikke, altså om virkeligheden lever op til ens udtale, dom og dermed fordom, eller den ikke gør det.

Junikredsen har placeret sig her, hvor den blot orienterende anonyme erkendelse, via identifikatoriske udpegninger af ting i verden, gøres til sand viden om verden, trods at det er viden, der er bundet til erkenderen selv, og som ikke kan skilles fra erkenderen. Hvorvidt og i hvilken grad denne viden, som for erkenderen er sand viden om det identifikatorisk udpegne, har nogen betydning for sagens udvikling, er efterfølgende selv et praktisk problem. Det får konsekvenser, udpegende et bestemt politisk imperativ, som videre handling retter sig ind efter. Derfor er det så djævelsk at udpege det forkerte i et fænomen som væsentligt, for helheden klinger falsk med i den viderebejstræbelse på at overvinde ens fejltagelse.

Enhver tilgang til et fænomen, angiver samtidig et praktisk mulighedsrum, for den fortsatte omgang med genstanden. Mulighedsrummet for den identifikatoriske fremgangsmåde, er rummet af stemplinger: Det og det forhold er sådan, se selv, og se selv hvor god jeg er til at finde bekræftelser herpå. Kommunikationsformen, hvis man ellers her kan tale om kommunikation, for det forudsætter en art reciprocitet, en art udveksling af stofligt materiale, er personens genfremstilling af sig selv i en uendelig løkke på bekostning af genstanden – lige meget om det er rosende eller fordærvende.

At erkendelse altid er erkendelse af noget, men det er i den identifikatoriske fremgangsmåde ophævet til selviscenesættelse af én selv overfor genstanden, man egentlig hævder at udtale sig om. Frem for viden om genstanden, fås identifikatoriske udsagn om erkenderen! Her slår ”løbsk orienterende erkendelse” over i sin egen modsætning som selv- og omverdensbedrag. Er det bundet til en akut opstået emotionel belastning, som efterfølgende klinger af, er det typisk muligt at komme tilbage til, at verden er større end ens udtale af den. Ellers kommer man i sine følelsers vold, med de konsekvenser dette udsiger.

TILBAGE TIL EKSEMPEL ”SKRID LILLE MIDE ELLER JEG SLÅR DIG IHJEL”.

Det er noget af en sætning - ”SKRID LILLE MIDE ELLER JEG SLÅR DIG IHJEL. SKRID TIL DEN LOSSEPLADS DU KOMMER FRA, ELLER JEG NAKKER DIG” - at sige – eller er det. Og måske godt at PET kunne gribe ind. Men gribe ind i hvad?

Sætningen kommer i dette tilfælde fra en ung mand, der helt i sine egne tanker sidder og skriver på sin nye pc-er, og som frustreres over en stor og fed spyflue, der hele tiden sætter sig på skærmen, og som ikke lader sig skæmme væk. Skal den viftes ud af vinduet, for at kunne lægge sin æg et andet sted, eller skal man klaske den, og så tage med, at skulle tørre pc-en af tast for tast, hvis man klasker spyfluen, næste gang den sætter sig på skærmen. Sandelig en svær beslutning!

**

For tilskuerne, eller de egentlige aktører i sagen, den skræmte anden, naboen og PET, kan aktionen selvfølgelig være overstået, når pc-mandens computer er blevet knust og han selv overmandet. Alle kan efter lidt tid ånde lettet op. Det var falsk alarm. Men det er langt fra sikkert, at episoden bare bliver liggende, for alle, hvor den opstod.

Den unge pc-mand kan have misset sit tog til sit bryllup, bare fordi hysteriske koldkrigere alle vegne hverken kunne se eller mærke eller på anden led sanselse, hvad der foregik omkring dem. De andre aktører kan begynde at tale om det gode i begrænsninger i den private tale, nye lovforslag om hvad der kan siges til sig selv, og skulle det kunne overhøres af andre – og hvad man ikke må sige til sig selv. Så ville alle være mere sikker på, at en sådan misforståelse ikke opstod igen. Og nu kan alle gå hellige hjem.

CITATERNE SOM JUNIKREDSEN FREMFØRER.

Det tjener ikke nogen debat, hvis ikke de af Junikredsen fremførte citater fra rådgivningens praksishistorie blotlægges i sin sammenhæng og kontekst. Ellers er det bare psykiske udkast fra en anonym person om sit eget anonyme virke. Og hvad har dette med mig, rådgivningen eller rådgivningens historie at gøre, som Junikredsen hævder at de udtaler sig om?

SPRING UD I TÆPPETISSERE!

Er I tæppetissere! Eller dolkemænd, der fordækt skjuler sig i visitationszonerne? Og som lige så fordækt og i en uendelig løkke genfremsætter egne dulgte motiver som afskyeligheden ved den identifikatorisk udpegne anden. Lige som da krigen på Balkan i 90-erne skulle initieres af national-sociale kræfter, hvor den rigtige race skulle komme til at herske over de andre og i sagens natur mindreværdige racer, etniske kulturer og politiske ideologier. Altså en omfordeling af rollerne, og uden at det siges højt, hvor der med krigens midler – og hvor sandheden jo er det første offer – alene kæmpes for eget private, og mod den forskellige anden og andre. Der gik megen kærlighed spildt dengang – men skabt blev ufattelig lidelse. Kære Junikreds, velkommen til konsekvenserne!

Spring ud I tæppetissere!

Kalle

<http://www.gaderummet.dk>

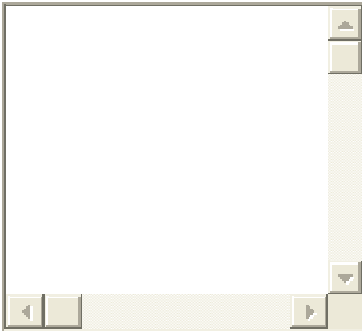
Leave a Reply

Navn (påkrævet)

E-mail (bliver ikke publiceret) (påkrævet)

Webside

XHTML: Du kan bruge disse opmærkninger: <a href="" title=""> <abbr title=""> <acronym title=""> <b> <blockquote cite=""> <cite> <code> <del datetime=""> <em> <i> <q cite=""> <strike> <strong>

Send kommentar

« [Topterrorist aflivet m.m. FARC på hælene](#) »

[Blog at WordPress.com.](#) | Theme: Andreas09 by [Andreas Viklund.](#)